

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

VII. Necessaria fuit illa loci Cyprianici explicatio, ut & nostrorum & adversariorum sententia de hoc loco rectius ad veritatem redigi poſet. Referuntur deinde Cypriani verba.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

CAPVT II.

Synopsis.

Roma neque apud Africam fuerit damnatus, cum Novatianus, cuius factioni se Marcianus conjunxerat, jam foret excommunicatus. Sed magnificum est quod Cyprianus Stephanus hortatur ut literas in Provinciam, id est, ad Episcopos provinciae Narbonensis, & ad plebem Arelate consistentem dirigat, quae contineant abstentionem sive excommunicationem Marciani, jubeatque ut alius in locum ejus substituatur. Iudicium adversus Marcianum ab Episcopis Gallicanis constitutum erat, qui de eo Romanum & Carthaginensem Episcopos monent; isti vero communi consilio respondent Marcianum esse damnatum. At potestas decernendi & pronuntiandi & plenissima executionis cura Pontifici Romano demandatur. Hoc exemplum imitata sunt Concilia Arelatense anno cccxlv. & Sardicense anno cccxvii. in suis epistolis synodicalibus ad Silvestrum & Iulium Pontifices Romanos, quibus plenissimam executionis rerum in his Conciliis judicatarum curam mandaverunt. Porro colligi potest ex verbis Cypriani praerogativam illam a quo ejus in cathedra Petri constitutam fuisse, quod nulla industria Novatores elevare possunt. Futilis enim est & Cypriani verbis adversa responsio illa, non deponi a Stephano Marcianum, sed ad plebem Arelate consistentem scribi aequum sibi videri ut deponatur. At in contrarium partem frequentissime peccat illustrissimus Cardinalis Perronius in sua Replica: qui ex hoc Cypriani loco colligit jus deponendi Episcopos ad solum Pontificem Romanum pertinere.

VII. Necessarium visum est hunc Cypriani locum sincerè & sedulè excutere, ut intelligi possit quid magni conferat ad explicandam Summi Pontificis auctoritatem. Haeretici enim nihil heic magnificum deprehendunt pro sedis apostolicae dignitate. Nostri vero in ea epistola extare putant non obscura argumenta juris quod Episcopo Romano quaesitum non erat ante hos octingentos annos. Haec sunt verba Cypriani: *Quapropter facere te oportet plenissimas literas ad coepiscopos nostros in Galliis constitutos, ne ultra Marcianum pervicacem & superbum, & divinae pietatis ac fraternae salutis inimicum, collegio nostro insultare patientur, quod necdum a nobis videatur absentis, qui jam pridem jactat & predicat quod Novatiano studens, & ejus pervicaciam sequens, a communicatione nostra se segregaverit; cum Novatianus ipse, quem sequitur, olim absentis, & hostis Ecclesiae judicatus sit.* Infra: *Dirigantur in provinciam & ad plebem Arelate consistentem a te literae; quibus absente Marciano, alius in locum ejus substituatur.*

Tom. II.

I. Supremam Conciliorum provincialium in deponendis Episcopis auctoritatem confirmavit Nicæna synodus, & scripto mandavit. Antea enim consuetudine tantum agebatur.

II. Iudicia Episcoporum eo canone Nicæno contineri sensit Secunda synodus Oecumenica. Quid administrationis vocabulo intelligant patres Constantinopolitani, qui administrationem sive gubernationem Ecclesiarum unicuique provincia mandatum dicunt à synodo Nicæna.

III. Africani ad Celestinum Papam scribunt synodum Nicænam Clericos omnes, atque adeo Episcopos, suis Metropolitanis apertissime commississe.

IV. Clericorum omnium causas in synodo provincia terminandas secunda Nicæna synodus scribit etiam Innocentius primus ad Vitricium Episcopum Rothomagensis.

V. Episcoporum causas definitivo iudicio terminandas esse in synodo provincia censuit Concilium Antiochenum. At si diversa forent Episcoporum provincialium sententia, tum iudices alios ex vicina provincia convocandos esse à Metropolitano. Concilium Antiochenum explicatur.

VI. Canon tamen duodecimus ejusdem Concilii detrahere videtur de suprema auctoritate Conciliorum provincialium. Permittit enim Episcopis damnatis ut ad majus Concilium provocent. Proponitur conciliatio hujus articuli. De retractatione sive revisione que fiebat rescripto Principis. Edicta Praefectorum pratorio obnoxia non erant appellationi, sed revisioni tantum.

VII. Implorabantur etiam rescripta Principum adversus suprema synodorum iudicia. Temperamentum huic consuetudini adhibuit canon duodecimus Antiochenus. Ecclesia non existimabat jus illud Principum esse injustum.

VIII. Causa Athanasij & Marcelli Ancyranæ retractata est in Concilio Sardicensi post iudicia diversarum synodorum, permissu Imp. Constantij & Constantis. Probat ex epistola synodica ad Iulium Papam, quae explicatur.

IX. Photinus haereticus à synodo Sardicensi damnatus, Constantij Imperatoris auctoritatem imploravit, ut causam suam retractari obtineret. quod impetratum est, felici eventu pro veritate fidei.

X. Cyrillus Episcopus Hierosolymitanus in synodo Palaestina damnatus provocavit ad majorem synodum absque rescripto Principis. quam novitatem redarguit Socrates. Postea tamen rescriptum Constantij impetravit; cuius auctoritate causa retractata est in Concilio Seleuciensi. Notatus Cardinalis Ferronius.

XI. Chrysostomus in synodo ad Quercum depositus, accusationes de integro judicari in synodo postulat ab Arcadio Imperatore. Et synodus quidem congregata est, sed infelici prorsus eventu.

XII. Arcadius deim & Honorius Imp. veterunt ne Episcopi damnati ad Principes accedant, neve rescripta impetrent. Ex quo capite probatur etiam Principum auctoritas in decernenda revisione.

XIII. Galli quoque per eas tempestates censebant supremam esse synodorum provincialium aucto-

Qq

Vide epistolam Marc ad Henr. Valerium §. 16.